

ת"ד 3660/02/13 - מדינת ישראל נגד גבי גרבי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 3660-02-13 מדינת ישראל נ' גרבי
תיק חיצוני: 20-25000/2011

בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם גבי גרבי ע"י ב"כ עוה"ד דוויק וברנט

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש בגין נהיגה בחוסר זהירות, עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.6.11, בשעה 07:10 לערך, נהג הנאשם בקטנוע בתל אביב, בדרך בן צבי, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו מול בית מספר 67, פגע בהולך רגל, שקליאר משה (מויסיי), שחצה אותה עת אתה כביש, מכיוון דרום לכיוון צפון ומימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם.

כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם הנאשם והולך הרגל, חבלות של ממש קשות ביותר, כמפורט בהרחבה בכתב האישום ובתמצית, ניתן לומר כי כפשע היה בינם ובין המוות.

הנאשם כפר באחריותו לגרם תאונת הדרכים, אך הודה בתוצאותיה.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, הובאו הראיות להלן:

עד תביעה מספר 1 - שקליאר משה, הולך הרגל המעורב

עד תביעה מספר 2 - סמ"ר שרון כהן, בוחן תאונות דרכים, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/1 - דו"ח פעולה

עמוד 1

ת/2 - הודעת נאשם

ת/3 - דו"ח בוחן

ת/4 - 4 מזכרים

ת/5 - שחזור

ת/6 - תרשים

ת/7 - לוח תצלומים

ת/8 - סרט ווידאו

עדת תביעה מספר 3 - שוטרת שרון כהן, מטעמה הוגש דו"ח פעולה, שסומן ת/9

עד תביעה מספר 4 - מפקח שי אשכנזי, שצילם את ת/7

כמו כן, הוגשו בהסכמה תעודות רפואיות בעניינו של עד תביעה מספר 1, שסומנו ת/10 ותעודות רפואיות בעניינו של הנאשם, שסומנו ת/11.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

במועד שצוין לעיל, נהג הנאשם בקטנוע בדרך בן צבי, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו מול בית מספר 67, המכון לרפואה משפטית, פגע בהולך הרגל, שחצה אותה עת את הכביש מכיוון תחנת אוטובוס הנמצאת בצד הדרומי, לעבר המכון לרפואה משפטית, הנמצא בצד הצפוני, כאשר בידיו מיכל/צידנית עם דגימות אותן התעתד למסור במכון.

עד תביעה מספר 1 לא זכר דבר מהאירוע, למעט העובדה כי הגיע למקום בקו 84 וישב בתחנת האוטובוס מול "אבו כביר" ולא יכול היה למסור גרסתו בבית המשפט.

לא היו עדי ראיה לתאונה.

הנאשם, בהודעתו במשטרה, לא זכר דבר מעבר לעובדה כי החל את הנסיעה אותו בוקר, מבית חברתו ונסע בדרך בן צבי.

עד תביעה מספר 2, קבע כי כיוון החצייה של הולך הרגל היה מדרום לצפון וזאת נוכח דברי המעורב לעד, כי חצה מכיוון תחנת האוטובוס, לעבר המכון וכן העובדה כי הדגימות, אותן היה אמור להעביר למכון, לא הגיעו ליעדן.

עדת תביעה מספר 3, ציינה ב-ת/9, כי הדגימות נלקחו אחרי התאונה, על ידי עובדת המכון בשם פרי פתאל.

עוד ציינה העדה כי מסרה לקצין הבוחנים, את שמו של עד ראיה, אדוארד גרינברג.

עד תביעה מספר 4 העיד כי אם היה מקבל פרטיו של עד ראיה, היה פונה אליו וגובה ממנו עדות עוד באותו יום.

עד תביעה מספר 2, ביצע שחזור של התאונה וקבע כי היה על הנאשם להבחין בהולך הרגל חוצה, שכן שדה הראיה במקום פתוח, למרחק של 135 מטרים.

עוד קבע העד בשחזור שערך, כי על פי מהירות נסיעת רכב הנאשם, 50 קמ"ש וזאת על פי המהירות המותרת במקום ולא על סמך ממצא או נתון ידוע והמרחק בו היה מהולך הרגל כאשר זה החל לחצות את הכביש, יכול היה הנאשם, לו היה בולם את הרכב, למנוע את התאונה ולעצור במרחק של 45.3 מטרים לפני הולך הרגל.

בחקירתו הנגדית, אישר הבוחן כי השחזור נערך על בסיס ההנחה כי הנאשם לא הגיב כלל וכי שחזור על בסיס תגובה של הנאשם, בתחילת בלימה, יביא לתוצאות שונות לחלוטין - ראה עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 27-33 ועמוד 6 לפרוטוקול, שורות 1-25.

העד נחקר בנוגע למרחק חציית הולך הרגל, אותו קבע בשחזור והשיב כי נעזר בנעלו של הולך הרגל, שנמצאה בנתיב הנסיעה השמאלי, על מנת לקבוע את מרחק החציה, אך באותה נשימה אישר כי הספרות המקצועית קובעת רדיוס של 4 מטרים כאזור האימפקט, ביחס לנעל שנמצאה ואין מדובר במקום אימפקט מדויק.

מכאן, נשאל אם מרחק החציה יכול להתקצר ב-4 מטרים וענה בחיוב - ראה עמוד 7 לפרוטוקול, שורות 1-6.

הבוחן נשאל ואישר כי כל הנתונים בהם עשה שימוש לצורך השחזור שערך, אינם מדויקים, זאת כיוון שמעורבים בתאונה לא יכלו לספק כל מידע לגבי אופן התרחשותה - ראה עמוד 7 לפרוטוקול, שורות 10-18.

הבוחן נשאל אם ייתכן וכלל לא היה איחור בתגובת הנאשם ואישר כי הדבר ייתכן - ראה עמוד 7 לפרוטוקול, שורות 30-31.

הבוחן נשאל ואישר כי לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי, אם מדובר בתאונה נמנעת או בלתי נמנעת - ראה עמוד 7 לפרוטוקול, שורות 4-6.

בסיכומיה, טענה המאשימה כי כיוון חציית הולך הרגל הוכח על פי הראיות שהוגשו מטעמה, הממצאים שנמצאו בזירה, התרכזו בנתיב השמאלי, דבר המעיד בסבירות גבוהה כי התאונה אירעה בנתיב השמאלי והתפרשותם לאורך כ-65 מטרים, מלמדת על כך שהנאשם לא הגיב כלל עובר לפגיעה בהולך הרגל ולכן, לא היה צורך בעריכת שחזור בנסיבות של בלימה.

להלן גרסת הנאשם, כעולה מעדותו בבית המשפט:

הנאשם העיד כי יצא באותו בוקר מבית חברתו, אך לא זכר פרטים נוספים לגבי התאונה, מעבר למה שמסר בהודעתו במשטרה.

בסיכומיו, טען ב"כ הנאשם לאחר שנשמעו הראיות בתיק, נשמט הבסיס להגשת כתב האישום כנגד הנאשם, שכן רובו ככולו נשען כל ממצאיו, מסקנותיו והמלצותיו של הבוחן, אשר נסתרו במהלך חקירתו הנגדית.

ב"כ הנאשם הפנה לחקירתו הנגדית של הבוחן, כמפורט בפרוטוקול וטען כי הבוחן חזר בו למעשה מכל קביעותיו בנוגע לאופן התרחשות התאונה, אישר כי השחזור נסמך על קביעת היסוד של תגובה או אי תגובה מצד הנאשם וכי קיים הבדל מהותי בין שני המצבים, סירב לבצע שחזור עם נתון של תגובה, בטענה כי אינו יכול לעשות זאת בבית המשפט ולבסוף, אישר כי מסקנתו הסופית לגבי איחור בתגובה, אינה מדויקת וייתכן ואין כלל איחור בתגובה.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי המאשימה ניסתה "להגניב" ראיות בסיכומיה ולקבוע ממצאים, שלא הובאו ולא הוכחו במהלך פרשת התביעה.

כמו כן, טען ב"כ הנאשם כי, על אף שהבוחן העיד שהיה בעל וותק קצר של חודשיים בלבד, במועד התאונה, לא הובאה כל חוות דעת מטעם אחד מהקצינים שאמורים היו, לדבריו, לייעץ לו במהלך הטיפול בתיק.

בנוסף, טען ב"כ הנאשם למחדלי חקירה, בכך שהמאשימה לא חקרה עדים פוטנציאליים, כגון - מהנדס או מתנדב בשם אדוארד גרינברג, שפרטיו נרשמו ב- 9/ת, על ידי ע"ת 3, עובדת המכון לרפואה משפטית שהגיעה למקום התאונה ושוטר נוסף, משה טל, שהגיע למקום התאונה עם ע"ת 3, אך לא ערך כל תרשומת בתיק.

דין והכרעה

עסקינן בתיק בו המסכת העובדתית שהובאה בפני בית המשפט, מצומצמת במידה כזו, שניתן לעשות שימוש רק בממצאים מזירת התאונה, כדי לקבוע כיצד התרחשה.

נוכח הראיות שהובאו בפני ובשים לב לעדותו של עד תביעה מספר 2, שהוא העד המרכזי בתיק, לא ניתן לקבוע כי האחריות לגרם תאונת הדרכים רובצת לפתחו של הנאשם.

העד אכן ערך שחזור, בו קבע כי הנאשם איחר בתגובתו וכי התאונה יכלה להימנע, אך בחקירתו הנגדית בבית המשפט, חזר בו העד מכל הממצאים אותם קבע בשחזור, כמפורט לעיל ואני מקבלת טענות ההגנה בסיכומיה לעניין זה.

בנסיבות אלה, לא נותר בידי המאשימה כל בסיס עובדתי ומשפטי עליו ניתן לבסס הרשעה בתיק זה.

אין די בממצא היחיד שלא נסתר על ידי ההגנה, שדה הראיה בכיוון נסיעת הנאשם, על מנת לקבוע כי אכן התרשל הנאשם באופן נהיגתו, שכן לא הובאו בפני בית המשפט כל נתונים לגבי אופן חצייתו של הולך הרגל, שנדרש אף הוא, על פי חוק, לנקוט באמצעי הזהירות טרם חציית כביש, כמפורט להלן:

תקנה 110 לתקנות התעבורה, מצווה על הולך רגל, בין היתר, שלא לחצות כביש אלא לאחר שבדק את מצב התנועה בו ונוכח שאפשר לחצותו בבטיחות.

תקנה 111 לתקנות התעבורה אף מחייבת הולך רגל שלא לרדת ממדרכה, או ממקום מבטחים אחר שבדרך, באופן פתאומי, או מבלי לנקוט זהירות מספקת, בשעה שרכב מתקרב אליו ממרחק שאין סיפק בידי נוהג הרכב לעצור את הרכב כדי למנוע תאונה.

בע"פ 70608/04 מור נ' מדינת ישראל, אמרה כבוד הש' שיצר:

"יאמר ראש ובראשונה, כי הערך של חיי אדם יקר לכל, אך עדיין אין בחוק אחריות אבסולוטית של נהג לתאונה בה נגדם. לא בכל מקרה של תאונה קטלנית הנהג הוא בהכרח הגורם העיקרי לתאונה. למרבה הצער, גם הולכי רגל בלתי זהירים הם גורם לא מבוטל שאין להתעלם ממנו ולא בכל מקרה, הנהג ולו גם הזהיר, יכול למנוע את התוצאות של התנהגות הולך הרגל".

מצאתי כי דברים אלה יפים גם בתיק שבפני.

בנסיבות המקרה, לא הוכח בפני כי רשלנותו של הנאשם הנה הגורם לקרות התאונה, כפי שפורט לעיל.

בנוגע לטענת המאשימה בסיכומיה, בנוגע לפיזור הממצאים בנתיב השמאלי והעובדה כי הדבר מלמד על מהירות נסיעה גבוהה של הנאשם, בנתיב הנסיעה השמאלי, עובר לתאונה, הרי שלא הונחה כל תשתית ראייתית לטענה זו, במסגרת פרשת התביעה.

עד תביעה מספר 2 לא העיד ברוח זו בבית המשפט ובחקירתו הנגדית, לא שלל את האפשרות לבלימה מצד הנאשם, עובר לפגיעה בהולך הרגל.

בנסיבות אלה, לא ניתן לייחס משקל כלשהו לטענת המאשימה בסיכומיה, כמפורט לעיל.

טענת ההגנה בנוגע למחדלי חקירה, אך היא דינה להתקבל.

לא ברור מדוע לא נחקר אותו עד, אדוארד גרינברג ובאיזה אופן יכול היה לסייע לגילוי האמת בתיק.

בנוסף, יש טעם לפגם בכך שבוחן תנועה בעל וותק קצר ביותר, שטרם צבר מיומנות ראוייה בעבודתו, יטפל בתיק חמור שכזה, ללא ליווי צמוד של קצין ממונה או בוחן בעל וותק, ליווי שאמור לבוא לידי ביטוי גם בחומר הראיות שבתיק.

לאור כל האמור לעיל, אני מורה על זיכוי של הנאשם מאחריות לגרם התאונה המתוארת בכתב האישום.

ניתן היום, י"ח אדר ב תשע"ד, 20 מרץ 2014, במעמד הצדדים.